

מסורת הש"ס

(א) [בסורות מו.], (ב) כתובות נג., (ג) [לעיל פח.], (ד) [כתובות יט. כ"ב קלג.], (ה) [לעיל כד.: וס"ג], (ו) [שבת מ.: קו.: וס"ג], (ז) [לעיל פח.],

הגהות הב"ח

(א) גמ' כל עריות שאמרו אין צריכות הימנו גט: (ב) רש"י ד"ה כתובת בנין דיתרין וכו' דיתרין בנין דיתרין דיתרין לית מינאי: (ג) תוס' ד"ה הני וכו' שם יאמרו גירשה זה:

מוסף רש"י

נותנין לה מעשר. מעשר ראשון שנאכל ללוים (בבבכות מו.). כתובת בנין דיתרין. והכי קאמר מתה היא נתי שניה וירשה הם, אין נתי שיש לה מזה ומוה נטילין כתובת אמן כננין דיתרין כשאין לחלוק בנתיבי אביהם אלא חולקין בשוה (כתובות נג.).

פשיטא. זונה היא: **לוים שנשבים.** וחיישינן שמא נבעלה לעובד כוכבים: **או שנבעלה בעולם זנות.** כגון לעובד כוכבים ועבד וחלל וכל הנך דאמר באלמנה לכ"ג (לעיל פח.) למפסלה זהו בת כהן מתרומה גבי לויא לא פסלי ממעשר: **בפרומה דרבנן.** דאילו בפרומה דאורייתא לא אינטריך למיתני דכיון דקנסוה אמעשר כ"ש אתרומה: **כסופה מאי עבדסה.** הא תנן צרישא אין לה כתובה: **כסופם בנין דיתרין.** דתנן בכתובות (דף נב.): כתובת בנין דיתרין (ו) דיהוין ליכי מינאי אינון ירתין כסף כתובתין יתר על חולקתון דעם אחוהון ואם מתה בחייו ונשא שניה וילדה לו וזמנ הוא בני שניה אפי' הן נקבות נוטלין כתובת אמן כחוב גמור שהרי נתאלמנה מאביהן ובני ראשונה אס יס אכריס נוטלין כתובת אמן ואף על גב דמתה בחייו דרבנן תקון כתובת בנין דיתרין כדי שיקפון אלס ויתן לבתו כננו. והכא לא שקלי יורשין דילה כתובת בנין דיתרין אלא בני הכשרה נוטלין כתובת אמן והשאר חולקין בשוה: **ולא מייבם מדרבנן.** דרבנן קנסוה: **אחיו של שני חונן מדרבנן.** דמדאורייתא לא רמיא קמיה ורבנן הוא דלאזכרה חליצה משום גזירה שמה יאמרו גירש זה ונשא זה כדאמרן^(א) לגבי גט: **ביאה דעיקר איסורא לא קניס.** דקתני ביאתה קונה אותה לפטור זרתה: **הני דינבא תותיה.** ואיכא למימר אחי לקיומה הואיל ונוהג בה מנהג נשים ואפי' הכי לא קנסי כ"ש כתובה דזהו מחלת גירושין כי שקלה כתובה: **דמחיים.** בחיי בעלה: **נשאת שלא ברשות.** רבי שמעון קאמר לה: **נקמייתא.** ביאתה או חליצתה כו' בנשאת בעד אחד: **מכלל דפליגי.** רבנן עליה דר' שמעון בסיפא בנשאת בעדים: **כל עריוס.** שאמרו שהן ערוה אין צריכות גט ממנו אס ניסת למי שהיא ערוה עליו: **חוץ מאשם איש שניסם.** בעד אחד ע"פ בית דין דלאזכרה רבנן גיטא כדאמרן במתני': **לא צעיא גט.** דאנוסה היא: **עשו כהוראסן.** הורוה לינשא בעד אחד: **כודון איש באשה.** כהבא כודון על אשת איש ונאסרה על בעלה: **כשגגם איש באשה.** ולא נאסרה: **אידי ואידי לא צעיא גט.** מדקא מדמי ליה לזדון ולשוגג: **אלא לאו רבנן היא.** ושמע מיניה בעדים מודו: **לעולם רבי שמעון היא.** הך קמיימת דקתני חוץ מאשת איש כו': **ככוונם איש באשה.** כפנויה שנתכוון לקדשה דצעיא גיטא: **כשלא ככוונה.** כבא על הפנויה שלא לשם קדושין: **לענין איסורא.** ולעולם כדקא ס"ד מעיקרא כודון איש באשת איש ומייה לענין גט לא קמיירי דאע"ג דמדמי לה לזדון צעיא גיטא: ולא

האשה רבה פרק עשירי יבמות

אמר רב ששת קנסא. ולא מני לשנויי דמתניתין כרבי מאיר

דאמר (לעיל דף פה.): מעשר ראשון אסור לזרים דגמר מתרומה וה"ק מה תרומה מיתסרא לזונה אף מעשר כן דאפילו ר"מ מודה דזונה לא מיתסרא במעשר דלא ילפי' מתרומה לגבי הא משום דמה תרומה לא מיפסלה מתרומה

פשיטא בת לוי מן המעשר איצטריבא ליה ובת לוי מן המעשר מי מיפסלא בזנות והתני'^(א) לויא שנשבית או שנבעלה בעילת זנות נותנין לה מעשר ואוכלת אמר רב ששת יִקְנָסָא: בת כהן מן התרומה: אפי' בתרומה דרבנן: ואין יורשיו של זה ויורשיו של זה יורשין כתובתה וכו'.^(ב) כתובה מאי עבידתה אמר רב פפא כתובת בנין דיתרין פשיטא מהו דתימא לדידה דעבדא איסורא קנסוה רבנן לזרעה לא קנסו רבנן קמ"ל: אחיו של זה ואחיו של זה חולצין ולא מייבמין: אחיו של ראשון חולץ מדאורייתא ולא מייבם מדרבנן אחיו של שני חולץ מדרבנן ולא מייבם לא מדאורייתא ולא מדרבנן: ר' יוסי אומר כתובתה על נכסי בעלה וכו': אמר רב הונא בתראי מודו לקמאי קמאי לא מודו לבתראי ר' שמעון מודי ליה לר' אלעזר דמה ביאה דעיקר איסורא לא קניס וכ"ש מציאתה ומעשה ידיה דממונא הוא ור' אלעזר לא מודי ליה לר' שמעון מציאתה ומעשה ידיה דממונא הוא לא קניס אבל ביאה דאיסורא הוא קניס ותרווייהו מודו ליה לר' יוסי הני דיתבא תותיה לא קניס וכל שכן כתובה דלמשקל ומיפק קאי ורבי יוסי לא מודי להו כתובה דלמשקל ומיפק הוא דלא קניס אבל הני דיתבא תותיה קניס רבי יוחנן אמר קמאי מודו לבתראי בתראי לא מודו לקמאי ר' יוסי מודי ליה לר' אלעזר כתובה דמודידה לדידה לא קניס וכ"ש מציאתה ומעשה ידיה דמודידה לדידה ור' אלעזר לא מודי ליה מציאתה ומעשה ידיה הוא דמודי לדידה לא קניס אבל כתובה דמודידה לדידה קניס ותרווייהו מודו ליה לר' שמעון ומה הני דמחיים לא קניס ביאה דלאחר מיתה לא כ"ש ור' שמעון לא מודי להו ביאה הוא דלאחר מיתה לא קניס: נשאת שלא ברשות וכו'.^(ג) אמר רב הונא אמר רב הכי הלכתא א"ל רב נחמן^(ד) גנבא גנובי למה לך אי סבירא לך כרבי שמעון אימא הלכה כרבי שמעון דשמעתיד כרבי שמעון קאזלה וכי תימא אי אמינא הלכה כרבי שמעון משמע אפילו בקמייתא אימא הלכה כר' שמעון באחרונה קשיא א"ר ששת^(ה) אמינא כי ניים ושכיב רב אמרה להא שמעתתא^(ו) הלכה מכלל דפליגי מאי הוה לה למיעבד מיאנם אנסה ועוד תניא

יכל עריות^(ז) שבתורה אין צריכות הימנו גט ב"ד על פי בית דין הוא דבעיא גיטא על פי עדים לא בעיא גיטא מני אילימא רבי שמעון על פי בית דין מי בעיא גט והתניא ר' שמעון אומר עשו ב"ד בהוראתן כודון איש באשה על פי עדים כשגגת איש באשה אידי ואידי לא בעיא גט אלא לאו רבנן היא לעולם רבי שמעון היא ותריץ הכי ר"ש אומר עשו ב"ד בהוראתן ככוונת איש באשה [ובעיא גט] על

צא.

אלא צביאה דמיפסלה לכהונה אף במעשר נמי לא מיפסלה במעשר אלא צביאה דמיפסלה בה ללויה דע"כ צרייתא דפרץ מינה ר' מאיר היא דלרבנן לא אינטריך למיתני זונה אוכלת במעשר דמהיכא ס"ד דמיפסלה אלא ודאי לר"מ נמי שריא אס לא מטעם קנסא כדקאמר ושמה לרבי מאיר דוקא מיפסלה באכילת מעשר דקנסוה שתמשז כורה חור אסור במעשר אבל לרבנן לא שייך לקונסה דלא גרעה מזר ומתני' ר"מ היא אי נמי אפילו כרבנן דקנסוה שלא ליתן מעשר לה אף על פי שמוותרת לאוכלו:

בכ' שכן מציאתה ומעשה ידיה דמבזין הוא. דלא קניס וחשיב קנס מה שאין מציאתה ומעשה ידיה לבעל משום דאיכא לה איבה וגם מתוך כך אין לה מונוות ומכל מקום קאמר לקמן מדידה לדדיה משום דסתם נשים מעשה ידיהן עודפות ממונותיהן:

הני דמחיים קניס. וא"ת כיון דר' שמעון מודה דלזריכה גט מזה ומוה אלמא חיישינן שמה^(א) גירשה זה ונשא זה דבהכי תלי טעמא כדאמר לעיל (דף פח.): מהאי טעמא גופיה א"כ לא תתייבם שמה יאמרו גירש זה ונשא זה וגמלא נושא גרשת אחיו ואר"י דמכל מקום כיון דלא קניס לאחר מיתה לא חיישינן מידי דהוה אנתקדשה ואחר כך צא בעלה דמוותרת לו:

על פי בית דין הוא דבעיא גיטא ע"פ עדים **לא בעיא גיטא.** וא"ת היכי מדקדק מזה דע"פ עדים מותרת לחזור לרבנן לעולם אימא לך דאסורה אע"ג דלא צעיא גט מידי דהוה אנשאת ע"פ צ"ד לר' שמעון דאמר אידי ואידי לא צעיא גט ואפ"ה מודה ר"ש בנשאת בעד אחד דתלא מזה ומוה ואר"י דאין ראייה מדרבי שמעון לרבנן דלרבי שמעון לית ליה קנסא דגט בשום מקום אבל רבנן דקנסו להצריכה גט מזה ומוה בעד אחד אס אימת דהוה קנסין צב' עדים הוה צעיא גיטא ומדלא צעיא גט שמע מינה דלא קנסוה בשני עדים ומותרת לחזור: רבינא

מאשר לה' א ב מ"א פ"א מהלכות מעשר ה"ב ב סמג עשין קלח טוש"ע ס"ר שלא קטרי סו:
לח ג מ"י פ"י מהל' גירושין הלכה ט טוש"ע אה"ע סימן טו סעיף ס:

עין משפט
נר מצוה

ל"ו א ב מ"י פ"א מהלכות מעשר ה"ב ב סמג עשין קלח טוש"ע ס"ר שלא קטרי סו:

לח ג מ"י פ"י מהל' גירושין הלכה ט טוש"ע אה"ע סימן טו סעיף ס: